

Ķeipenietis

Ķeipenes pagasta pārvaldes informatīvais izdevums Nr.352/1

Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

2022.gada 27.janvāris

*Jauns gads atkal ir iesācies.
Kaut es spētu tajā tā ticēt,
Lai manā sirdī ienāktu miers.
Kaut es rūgtumu varētu aizmest,
Kas pērnajā gadā manī ir iesūcies.
Kaut es spētu ikdienā atrast
Gaismu – dzīvot gribēt kas liek,
Kaut es mierīgi pieņemtu visu,
Ko zemei dod vai atņem Dievs!
/A.Gubina/*

Ķeipenes tautas nams AICINA

Š.g. 6.februārī no plkst. 13.00

Ķeipenes brīvdabas estrādē

METENDIENAS PASTAIGA

Š.g. 12.februārī plkst. 12.00

Ķeipenes tautas namā

**LEDUS LUKTURU
MEISTARKLASE**

Interesentus lūdzam pieteikties
iepriekš! T.26545470.

Materiāli tiks nodrošināti.

Lai piedalītos meistarklasē,
līdzīgi ņemiet derīgu Covid - 19
vakcinācijas vai pārslimošanas
sertifikātu, personu apliecinošu
dokumentu un noteikumiem
atbilstošu sejas masku.

**Pie plus grādiem ārā nodarbība
nenotiks!**

Š.g. 19.februārī no plkst.11.00

**FOTO ORIENTĒŠANĀS
SPĒLE ĢIMENĒM**

Lūdzam iepriekš pieteikties!

Interesēties, piezvanot 26545470.

Senlejām - 30!

Ielūkojoties Lursoft datu bāzē, redzam, ka Ķeipenes pagastā joprojām ir reģistrēti ap 119 dažādu uzņēmumu - zemnieku saimniecības, individuālie komersanti, biedrības, sabiedrības ar ierobežotu atbildību. Bet, izskatot šo sarakstu, var secināt vienu – lielākā daļa no šiem uzņēmumiem vairs sen nedarbojas, pastāv tikai formāli.

Īsts zemnieku saimniecību dibināšanas bums Ķeipenes pagastā sākās 1992. gadā, kad paju saimniecība "Ķeipene" tika likvidēta, cilvēki palika bez darba

un sāka veidot zemnieku saimniecības, kurās pārsvarā strādāja paši un ģimenes locekļi.

1992.gada 6.janvārī Uzņēmumu reģistrā reģistrēta arī Ķeipenes pagasta zemnieku saimniecība "Senlejas", kas no 2005.gada 5.aprīļa pārreģistrēta par sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Senlejas". SIA "Senlejas" ir viens no nedaudzajiem Ķeipenes pagastā reģistrētajiem uzņēmumiem, kas laika gaitā ir audzis, paplašinājies, pilnveidojies, kļuvis par stabilu un atpazīstamu uzņēm-

mumu, par darba vietu devēju daudziem. Šogad 6.janvārī SIA "Senlejas" svinēja savu pastāvēšanas 30.gadadienu. Tas tiešām ir nozīmīgs skaitlis, kas liecina par uzņēmuma stabilitāti, spēju pielāgoties, pilnveidoties, pārvarēt krīzes, pareizu vadības stratēģiju un labu komandu.

SIA "Senlejas" 30 gadadienas noskaņās intervija ar SIA "Senlejas" īpašnieku Alvi Mihailovu un viņa darbiniekiem, ko Alvis sauc par uzņēmuma kodolu un savu stipro balstu, par savu komandu.

Turpinājums 2.lpp.

Draudzīgs saržs, tapis par godu Senleju 30-gadei. Senleju stiprā komanda - attēlā no kreisās - Laura Puķīte, Alvis Mihailovs, Laura Mihailova, Jānis Linde

Alvi, tas, ka Tu 1992.gadā nodibināji zemnieku saimniecību, nav saistīts ar paju sabiedrības likvidāciju – Tu jau ar uzņēmējdarbību nodarbojies labu laiku atpakaļ.

- Sākums bija pagājušā gadsimta 80.-to gadu otrajā pusē. Vēl PSRS laikos lielās platībās audzējām dārzeņus. Tā bija pirmā lielā pieredze un skola. Tas, ko nekad neaizmirsīšu, kā ravētāji un ražas vācēji kā pārsteigumu sarīkoja ražas balli. Tas ir ne tikai rūpēties par stādu, bet arī par emocijām. Svarīgs ir ne tikai rezultāts, bet arī process un prieks par paveikto.

Kāpēc savam uzņēmumam izvēlējies tādu nosaukumu?

- Galvenais iemesls, kāpēc izvēlējos šo nosaukumu, bija fakts, ka, pa smilšaino zemi rušinosies, ravējot, es atradu dažas viduslaiku saktas, zvaniņus - artefaktus no seniem laikiem. Vai nu manā tīrumā bija bijusi kāda sena apmetne vai kas cits. Un tā senā aura mani pārņēma, un tā radās nosaukums zemei - «Senlejas».

Uzņēmuma dibināšanas laiks saskanēja ar vecās kungu klēts restaurāciju. Tas senais arī bija par pamatu nosaukuma saglabāšanai.

Vēlāk notika dzirnavu drupu restaurācija. Dzirnavu mūrus atrestaurējām pirms 26 gadiem, iedodot dzirnavām

otru mūžu citādākā izskatā. Tikko nomainījām dzirnavu jumtam jaunu segumu. Tam vajadzētu kalpot līdz 2047.gadam. Dzirnavas ir kļuvušas par mūsu uzņēmuma simbolu. Patīkami ir, kad kādā starptautiskā pārtikas ražotāju izstādē (lielākās izstādes notiek Vācijā) iedodam kādam vizītkarti, viņš tajā ierauga dzirnavas un saka: “Es pie jums esmu bijis, es to vietu zinu.” Tā tas ir, ka mūs apmeklē arī starptautiski atpazīstamu zīmolu pārtikas uzņēmumu pārstāvji.

Bija arī mēģinājums atjaunot muižas dārznieka māju, kurā padomju laikos bija pienotava. Neizdevās. Pienskābe bija saēdusi visus pamatus. Bija žēl, ka tā - tā kādreiz bijusi skaista ēka.

Kādi ir galvenie virzieni, kuros darbojas SIA «Senlejas»? Kur tiek realizēta Senleju sarazotā produkcija?

- Senleju galvenais darbības virziens ir svaigas liellopu gaļas vairumtirdzniecība. Mēs 80% sarazotās produkcijas eksportējam. Galvenokārt ekoloģisku produktu. Eiropā gaļas patērētājs ir sapratis, ka bioloģiski audzētus produktus ēst ir labāk, nekā pirt ārstnieciskas zāles veselības uzturēšanai.

Uzņēmumam ir vairākas sertifikācijas. Viena no tām, kas vislabāk raksturo paša kolektīva zināšanas, spējas un gribē-

šanu darboties pārtikas nozarē, ir starptautiskais BRCGS sertifikāts (AA līmenis). Tas ir viens no pasaulē novērtētākajiem pārtikas kvalitātes standartiem, kas atbilst jaunākajām pārtikas nekaitīguma nodrošināšanas prasībām, risku analīzei un uzraudzībai. BRCGS sertifikācijas esamība ir ļoti daudzu Eiropas un pasaules vadošo mazumtirdzniecības veikalu ķēžu prasība sadarbības uzsākšanai, jo tā sniedz pārliecību par pārtikas ražošanas uzņēmuma procesu norises kvalitāti. Lai šo līmeni sasniegtu, ir ļoti smagi jāstrādā.

Manzo Gastro Butcher Shop - steika ēstuve ar veikalu - ir atzinis, ka ir mēģinājuši strādāt ar vairākiem ražotājiem un saimniecībām, taču kvalitatīvāku produktu kā SIA «Senlejas» pagaidām neviens nav spējis piedāvāt.
- Protams, ilga kopīga darba rezultātā nonācām pie šāda produkta realizēšanas no lauka līdz šķīvim.

Tev pašam garšo steiks? Runā jau, ka tieši vīriešiem sanākot visgardākie steiki.

- Steiks man garšo. Teikšu tā, - man patīk ļoti paēst, bet gatavot nepatīk. Bet ģimenē jau ir citi, kas māk uzcept labu steiku.

Kā teikusi amerikāņu rakstniece Helēna Kellere: “Vienatnē var paveikt tik maz, kopā var izdarīt tik daudz”. Pastāsti par savu komandu – gan par tiem cilvēkiem, kas bija kopā ar Tevi uzņēmuma pirmsākumos, gan par tiem darbiniekiem, kurus Tu tagad sauc par savu drošo balstu, par savu komandu.

- Vērtīgākās komandas modelis ir visas paaudzes kopā, un mums tāds ir. Atsevišķi kādu izcelt negribu, jo ikviens savā vietā ir profesionālis un neaizvietojams. Mēs gan savā kolektīvā tiešā nozīmē vārdu “neaizvietojams” nemīlam, jo mūsu darbinieki ir tik zinoši, ka savu kolēģi vai kolēģus var aizvietot jebkurā brīdī. Un tas mums ir palīdzējis pārvarēt dažādas negaidītas situācijas vai krīzes. Pie mums strādā forši cilvēki.

Veiksmīgas komandas pamatā ir zinoši un motivēti cilvēki. Tas, ka daudzi darbinieki Tavā uzņēmumā strādā ilgu gadu, liecina, ka uzņēmumā ar darbinieku motivāciju viss kārtībā. Kā Tu motivē savus darbiniekus? Vairbūt citiem uzņēmējiem ir vērts no Tevis pamācīties šajā ziņā.

- Negribu nevienu mācīt. Katrā vidē ir sava specifika, savi apstākļi, savas prasības. Mēs saviem darbiniekiem uzņēmuma 25 gadu jubilejā rakstījām šādi: “Visstiprākā cietokšņa mūris būvēts gan no lieliem, gan vidējiem, gan sīkiem akmeņiem. Lielie un vidējie akmeņi veido mūra pamatu, stabilitāti, tie ir pamanāmāki un parāda visa mūra

kopējo izturību. Vidējie akmeņi veido mūra raksturu, izskatu, kāds no tiem ir vairāk pamanāmāks, kāds vairāk slēpjas. Sīkie un mazie akmeņi aizpilda visu, ko nevar lielie un vidējie. Neredzami, nepamanāmi, bet tikpat nepieciešami mūrī kā vidējie un lielie. Tikai tad, ja mūrī ir visi akmeņi, sākot no vissīkākā līdz pat vislielākajam, tikai tad mūris ir varens, majestātisks un neievainojams. Katrs darbinieks ir daļa no Senleju mūra – ar kopīgiem mērķiem, bet sadalītiem pienākumiem. Katra zināšanas un prasmes, iedvesma un motivācija, panākumi un sasniegumi, savstarpēja uzticēšanās un atbalsts, komandas darbs veido stipru, spēcīgu un grūti nopostāmu kolektīvu.”

Sarunā teici, ka savu uzņēmumu attīstīt un vadīt Tev daudz vieglāk būtu pilsētā, piemēram, Ogrē, Rīgā, nevis laukos. Kāpēc tomēr esi palicis uzticēties laukiem un Ķeipenei?

- Man bija iespējas veidot uzņēmumu dažādās vietās, bet tā mājas sajūta tomēr vairākkārt ņēma virsroku.

Kāda ir Tava dzimtās Ķeipenes nākotnes vīzija?

- Ķeipenes nākotni nevar veidot, neapzinoties tās pagātni. Vēsture - tā ir piederības sajūta. Gribētos, lai Ķeipenē darbojas “dulli” uz darbu cilvēki un turpina darīt aizsāktu, ko pirms 150-200 gadiem darīja muižas ļaudis, ko turpināja sovhozā “Ķeipene” strādājošie un šodienas darba darītāji. Šai labajai Ķeipenes aurai jāturpinās, jo Ķeipenē darbu ir daudz, un bez darba nākotne nav iespējama. Vajag tikai darītājus.

Viens no savulaik bagātākajiem un veiksmīgākajiem ASV uzņēmējiem Endrū Kārnegijs ir teicis: “Ja gribat būt laimīgs, izvirziet mērķi, kas pārņem visas jūsu domas, atbrīvo jūsu enerģiju un iedvesmo cerības.” Šajos

30 gados savu izvirzīto mērķi - nodibināt un vadīt uzņēmumu - sen jau esi sasniedzis. Vai esi lepns un laimīgs par savu veiksmīgo uzņēmumu?

- Esmu piezemēts, nevar ieslīgt pašapmierinātībā, ir jāturpina strādāt.

Kad viens mērķis sasniegts, jāizvirza nākamais. Šis nākamais mērķis jau ir pie horizonta vai varbūt jau sen tiek īstenots?

- Konsultējoties ar speciālistiem, 7 gadus no vietas laidu Plaužu ezerā zivju mazuļus – plaužus, lai atjaunotu slimo populāciju, un zandartus, kas ir augstvērtīgākā Latvijas zivju suga, kura dabīgi ezerā nebija. Kas tas par Plaužu ezeru bez plaužiem! Un, kad dzīvība iekšā, ap ezeru rosība. Citi apņēmīgi ķeipenieši sakopa pludmales, laivu piestātnes, atpūtas vietas, attīstījās tūrisms. Tepat ir forši, nekur nav jābrauc. Līdzīgu pozitīvu avantūriski nerealizētu ideju ir daudz. Tikai pandēmija traucē.

Dzirnavas 1995.gadā (attēls augšā).
Alvja Mihailova foto.

Dzirnavas mūsdienās (attēls pa labi).
Foto no Senleju arhīva.

Vējdzirnavas celtas pirms 1850.gada un kādreiz piederējušas Jaunķeipenes muižai, darbojušās līdz 1915.gadam. Tātad tām ir sena vēsture.

Darbs Senleju ražošanas līnijā.
Foto no Senleju arhīva

Bet tagad vārds Alvja Mihailova komandas biedriem - *abām Laurām un Jānim*

Katrs mazliet pastāstīja par sevi un atbildēja uz trim jautājumiem:

- 1) *Kas ir SIA «Senlejas» veiksmes stāsta pamatā - stāsta, kura veidošanā ar savu darbu piedalies arī Tu?*
- 2) *Veiksmīgs uzņēmējs ir cilvēks, kas vajadzīgajā laikā ir atradies vajadzīgajā vietā un nav palaidis garām savu iespēju, un tālāk nav apstājies pie sasniegtā. Tavš darba devējs Alvis neapšaubāmi pieder pie veiksmīgajiem uzņēmējiem, no kuriem var mācīties. Ko Tu no sava darba devēja vērtīgu esi iemācījusies, ko vērtē viņš augstu kā vadītājā?*
- 3) *Vai Tu vari teikt, ka esi apmierināts ar dzīvi laukos un savu darbu?*

Laura Puķīte:

- Dzimusi un augusi esmu Mazozolos. Par ķeipenieti sevi uzskatu no 2005.gada novembra, kad savas darba gaitas uzsāku SIA «Agroserviss «Ķeipene»», kur strādāju dažus gadus, līdz vienā dienā Alvis mani uzrunāja – vai es negribot strādāt Senlejas, ka viņam vajadzīgi strādātgrīboši cilvēki. Tā nu SIA

«Senlejas» par iepirkumu speciālisti strādāju no 2008.gada februāra.

Par Senleju veiksmes stāstu

Manuprāt, veiksmīga uzņēmuma pamatā ir gudrs vadītājs un motivēti darbinieki. Mūsu uzņēmuma logo ir atjaunotās dzirnavas, kuras veido gan lielāki, gan mazāki akmeņi. Tāpat kā

akmeņi veido dzirnavas, tā Senlejas veido darbinieki. Katrs mēs esam svarīgs veiksmīgai uzņēmuma darbībai, neatkarīgi no ieņemamā amata.

Par veiksmīgu uzņēmēju

Veiksmīgs uzņēmējs vispirms ir līderis un vadītājs. Domāju, ka šīs īpašības vai

Turpinājums 4.lpp.

Turpinājums no 3.lpp.

nu ir cilvēkā, vai nu nav. Tās neiemācīs neviena skola. Kā otro noteikti sauktu stratēģisko domāšanu, kuru cenšas apgūt un apguvuši lielākā daļa Senleju vadošo darbinieku.

Kā trešo minētu spēju uzticēties darbiniekiem, deleģējot atbildību un pienākumus.

Novērtēju arī Alveja dalīšanos savā darba un dzīves pieredzē. Forši ir arī tas, ka Alvim ir laba humora izjūta.

Par dzīvi laukos, Keipenē

Noteikti, ka esmu apmierināta ar dzīvi Keipenē un savu darbu. Darbs man patīk, jo ar gadiem jūtos vairāk novērtēta un vajadzīgāka.

Patīk, ka Keipenē ir gan bērnudārzs, gan skola. Ļoti paveicies ir gan ar bērnudārza audzinātājiem, gan klases audzinātāju skolā.

Nekad neesmu gribējusi dzīvot pilsētas troksnī, patīk lauku klusums, cilvēki. Priecājos, ka man ir iespēja dzīvot un strādāt Keipenē.

Jānis Linde:

- Šogad aprietēs jau trīspadsmit gadi, kopš es strādāju SIA "Senlejas". Sāku strādāt kā datu ievades operators, bet šobrīd esmu atbildīgs jau par daudziem dažādiem svarīgiem procesiem uzņēmumā.

Par Senleju veiksmes stāstu

- Es domāju, ka ikviens Senleju darbinieks ir daļa no šī stāsta, un tādēļ manā skatījumā esam vieni no spēcīgākajiem Ogres novadā. Alvis ar savu gadu gaitā uzkrāto pieredzi iet mums pa priekšu, bet tajā pašā laikā ļauj mums vadīt procesus patstāvīgi, ļauj mums kļūdīties un turpina mums ticēt, jo tādā veidā mēs veidojamies par labākiem speciālistiem savā jomā, par spēcīgāku komandu un zinošākiem darbiniekiem. Sī būtu tā galvenā atziņa, kuras dēļ, neskatoties uz sarežģītajiem uzņēmējdarbības apstākļiem, kad valda dažādi ierobežojumi, šis stāsts turpina virzīties uz priekšu.

Par veiksmīgu uzņēmēju

- Par Alvi noteikti var apgalvot, ka viņš neapstājas pie sasniegtā, jo ir domājošs un liek domāt arī mums, viņš raugās nākotnē ar nebeidzamu degsmi un mīlestību pret savu darbu. No Alveja esmu iemācījies daudzas lietas, bet pirmās, kas nāk prātā, varētu būt:

- spēju konstruktīvi analizēt un izvērtēt situācijas;
- pietāti pret līdzcilvēkiem;
- būt draugam nenozīmē glaudīt pa spalvai, bet gan pateikt visu, kā ir, lai arī cik nepatīkami tas būtu.

Par dzīvi laukos, Keipenē

- Es noteikti varu teikt, ka esmu apmierināts ar dzīvi laukos un savu darbu. Šeit esmu nodibinājis savu ģimeni, varu audzināt savus bērnus, varu savu brīvo laiku pavadīt brīvā dabā, ko pilsētā dzīvojošie meklē arvien vairāk. Kļūstot vecākam, pilsētas, labumi vairs nešķiet tik vilinoši, kā tie šķita iepriekš. Un varbūt tieši šo apstākļu sakritības dēļ, ka es dzīvoju laukos, es varu būt autosportists un papildīt savu sapni.

Uzņēmuma darba vide katru gadu tiek papildināta ar jaunām iekārtām, kurām sekojam līdzī starptautiskajās izstādēs un gaļas ražošanas portālos. Izstrādājam savas idejas dažādās datorprogrammās, kas nodrošina visaugstākos kvalitātes risinājumus, lai ražotu augstvērtīgu produktu visaugstākajā līmenī.

Laura Mihailova:

- SIA "Senlejas" strādāju nepilnus 9 gadus, esmu administratīvā direktore.

Par Senleju veiksmes stāstu

- Nepārtraukts intensīvs un smags darbs. Cilvēki, kas savu darbu veic ar interesi, azartu un pienākuma sajūtu. Komandas gars un spēcīgi līderi. Spēja pielāgoties nepārtrauktajām izmaiņām. Mācīšanās. Izaicinājumi.

Par veiksmīgu uzņēmēju

- Manuprāt, ar veiksmi un atrašanos īstajā laikā un īstajā vietā nepavisam nepietiek, lai izveidotu un attīstītu uzņēmumu. Tas ir tāds ļoti populārs stereotips, ka cilvēkiem, kas ir kaut ko sasnieguši, ir vienkārši paveicies. Uzņēmumi tiek dibināti nepārtraukti katru dienu visā pasaulē. Kurš tad ir tas laiks un vieta? Un pat, ja tā, tad ir jāzina, kas tajā pareizajā laikā un vietā ir jādara, lai uzņēmumu izveidotu. Ar veiksmi nepietiks. Ir jābūt ļoti plašam zināšanām daudzās sfērās – sākot ar būvniecību un tehniskajām zināšanām, ražošanas tehnoloģijām, fizikas un ķīmijas likumiem, turpinot ar matemātiku un valodām, likumdošanas nosacījumiem, globālo tirgu, ekonomiku, beidzot ar mārketingu, personāla vadību un mūsdienās arī psiholoģiju. Protams, ir darbinieku komanda, kurā katrs ir speciālists kādā jautājumā. Bet vadītājam ir jāzina, kādi darbinieki uzņēmumam vispār ir vajadzīgi, jāmeklē vadīt darbiniekus pareizajā virzienā, dot pareizos darba uzdevumus, uzstādīt pareizos mērķus un parādīt ceļu, kā tos sasniegt. Ir jāizveido pareizs pulksteņa mehānisms, lai visi zobrati darbojas un griežas pareizi un vienotā sistēmā. Dibinot un arī vadot uzņēmumu, ir jābūt gatavam strādāt 25 stundas dienā 8 dienas nedēļā. Neizdosies strādāt no plkst. 8-17 un pārējā laikā par darbu nedomāt. Uzņēmējs nevar paņemt atvaļinājumu uz mēnesi, slimības lapu pie katrām iesnām un nelielas temperatūras. Ir jābūt gatavam riskēt ar visu un zaudēt, tajā pašā laikā ir jāuzņemas atbildība gan par sevi, gan saviem darbiniekiem. Tāpēc es augstu vērtēju gan Alvi, gan jebkuru citu uzņēmēju, kas ir spējis izveidot peļņu nesošu uzņēmumu, jo īpaši ražošanas uzņēmumu. Pie tam mēs strādājam ļoti smagā nozarē, un bieži vien cilvēki varbūt pat nievājoši mūs sauc par kautuvi. Taču patiesībā tas ir pārtikas ražošanas uzņēmums, kas ir pakļauts ļoti stingrām higiēnas un pārtikas kvalitātes prasībām. Ir jāievēro augstas prasības, nepārtraukti jāmacās, jāsertificējas pēc pasaules līmeņa standartiem.

Alvis man ir iemācījis vadīt uzņēmumu un domāt trīs soļus uz priekšu, nevis vienu. Uz Senlejām es atnācu ar savu darba pieredzi citos lielos Latvijas pārtikas uzņēmumos, bet tas bija darbs vienas nodaļas ietvaros. Es nekad nebiju vadījusi ne komandu, ne kaut kādus darba procesus. Šeit tas viss bija jāapgūst. Un Alvis iemācīja vadīt uzņēmumu – nevis tā kā ir teorijas grāmatās rakstīts, bet praktiski - reālu uzņēmumu, reālus cilvēkus, reālus darba jautājumus, problēmas un izaicinājumus. Un tas, ko es varu teikt – neko nevar iemācīties tikai lasot, redzot, dzirdot. Ir jādara pašam. Tikai darot un tad tam darbam liekot klāt to, ko esi mācījies, vari augt un attīstīties. Alvis atļāva darīt, atļāva kļūdīties, kļūpt, raudāt un krist, bet arī saņemties, piecelties un iet tālāk. Es pat reizēm gribēju, lai vairāk palīdz, pasaka priekšā. Bet viņš lika būt ļoti patstāvīgai, pašai urbties visam cauri, pašai visu saprast un izprast. Un es domāju, ka par rezultātu mēs abi priecājamies. Šodien jau arī es mācu un vadu kolēģus, bet joprojām mācos pati. Mēs viss kolektīvs augam un attīstāmies kopā.

Par dzīvi laukos, Keipenē

- Jā, es esmu apmierināta. Es nevaru teikt, ka es dzīvoju laukos tādā klasiskā izpratnē. Es dzīvoju dzīvoklī, braucu ar mašīnu, strādāju pilsētas līmeņa uzņēmumā. Es komfortabli jūtos, gan dzīvojot Rīgā, gan laukos.

Darbs man ļoti patīk, protams. Es strādāju ar lielu azartu. Mums ir ļoti labs kolektīvs, kolēģi ir ar visdažādākajiem raksturiem, un ar katru ir jāmeklē sastrādāties, taču uz komandu mēs varam paļauties, esam ļoti labi sastrādājušies.

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Ķeipenes bibliotēkai jauna vadītāja

Maruta Grīnberga - Ķeipenes pagasta bibliotēkas vadītāja

Dažs labs ķeipenietis, izlasījis informāciju, ka no š.g. janvāra par Ķeipenes pagasta bibliotēkas vadītāju strādā Maruta Grīnberga, droši vien izbrīnīsies, kā daiļdārzniece Maruta tagad savienos divus amatus – daiļdārznieces un bibliotēkas vadītājas. Varam nomierināt – tā nav, ir divas vārda un uzvārda māsas Marutas Grīnbergas, un abas tagad strādā Ķeipenes pagasta pārvaldē katra savā amatā.

Par daiļdārznieci Marutu “Ķeipenietī” jau ir daudz rakstīts. Šoreiz iepazīstināsim ar jauno Ķeipenes pagasta bibliotēkas vadītāju Marutu, uzdodot viņai jautājumus.

Maruta, cik gadus Tu jau esi ķeipeniete un kur ir Tavā dzimtā puse?

- Ķeipenē dzīvoju 27 gadus. Mana dzimtā puse ir Aizkraukles novada Vecbebrī.

Tu Latvijas Universitātes Sociālo zinātņu fakultātē esi studējusi bibliotēkzinātni un informāciju. Kāpēc savulaik bijusi tāda izvēle?

- Šo studiju programmu izvēlējos tāpēc, ka man pamatā tajā brīdī bija doma, ka bibliotekāra profesijas apgūšana ir tas, kas man vajadzīgs. Šaistīja vērojums par sava veida sistēmu, kārtību, organizētību, arī mieru, kas valda bibliotekāra profesijas darba vidē. Arī tas, cik dažādos veidos iegūstama informācija, kā to meklē, apstrādā, saglabā, nodod tālāk interesentiem - informācijas lietotājiem.

Ja savu profesionālo izvēli saistīji ar bibliotēkām, tad noteikti pati aizraujies ar grāmatu lasīšanu. Kāda literatūra Tevi pašu saista?

- Jā, man patīk lasīt. Saista piedzīvojumu, vēsturiska, psiholoģiska žanra grāmatas.

Patīk lasīt biogrāfiskas grāmatas. sevišķi interesanti, ja esmu cilvēku, kura biogrāfiju lasu, sastapusi dzīvē. Tā 1990. gadā piedalījās XX Vispārējos latviešu Dziesmu svētkos, un tajos virsdiriģents un mēģinājumu vadītājs bija Gvido Kokars. Mēģinājumi notika gandrīz nedēļas garumā, tie bija ļoti interesanti, jo tajos tika ne tikai noslīpēti un kārtīgi izmēģināti repertuārs, bet bija arī daudz humora un dzīvīguma. Tad, kad par diriģentiem brāļiem Kokariem tika izdota grāmata, man ļoti gribējās izlasīt šo biogrāfiju, lai ieskatītos, kādi tad īstenībā ir abi harizmātiskie diriģenti.

Kādi vēl ir Tavi vaļasprieki bez grāmatu lasīšanas?

- Patīk rokdarbi - šūšana. Patīk dārza darbi. Patīk rokām radīt. Tas rada sajūtu, ka esmu atstājusi aiz sevis kaut ko skaistu, acīm, sajūtām baudāmu, paliekošu.

Ko Tu nākotnē vēlētos īstenot bibliotēkas darbā?

- Šobrīd, godīgi sakot, tādas konkrētas,

apņēmīgas idejas, kādu varētu īstenot bibliotēkas vidē, man nav. Laiks rādīs. Tomēr gribētos, lai bibliotēka būtu «apdzīvota», lai būtu iespēja rīkot arī pasākumus bibliotēkas apmeklētājiem.

Kā aizritējušas pirmās nedēļas Ķeipenes bibliotēkas vadītājas amatā?

- Jāsaka, diezgan satraucoši, bet arī izziņoši un interesanti. Šinī sakarā vēlos pateikt paldies iepriekšējai bibliotēkas vadītājai Ivitai Pumpurei par pretimnākšanu un palīdzību manu jauno pienākumu apgūvē.

Viss vēl priekšā – man jāiepazīst lasītāju vēlmes, intereses, vajadzības, lai saprastu, kāda žanra grāmatas izvēlēties. Jāiepazīst paši lasītāji.

Pamazām nākas apgūt, iepazīt arī bibliotekāra darba aisberga neredzamo daļu - to ar dokumentācijas kārtošānu saistīto. Manuprāt, dokumentu kārtošāna nav radošs process, tomēr arī vajadzīgs. Tajā tāpat ir jāmeklē, jāapkopo un jādara pieejama informācija.

Nobeigumā – kāds aforisms, domu grauds, kas Tevi īpaši uzrunājis šinīs te saulainajās, te pelēkajās janvāra dienās.

- Šobrīd nūdien nenāk prātā kāds ļoti gudrs, vieds, prātīgs filozofu, rakstnieku vai nozīmīgu cilvēku aforisms.

Mani vairāk uzrunā iedvesmojoši, uzmundrinoši, jautri vēlējumi, kas nāk no mums pašiem, no katra iekšējā prieka sajūtas, ko viens otram varam pateikt satiekoties, uzsākot kādu darbiņu vai iesākot dienu.

Mans vēlējums sev un visiem ķeipeniešiem šajās janvāra dienās: “Ieskatīties sevī, priecāties par to, ka esat, pieņemt un mīlēt sevi, priecāties par sevi, jo mēs paši sev arī esam svarīgi! Priecāties par cilvēkiem, par dzīvi. Ja ne skaļi, tad klusībā noteikti!”

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Ķeipenes bibliotēkas tālr.Nr. 65020821,
e-pasta adrese: maruta.grinberga.
biblioteka@ogresnovads.lv.

Uzvīruļot “Rimi” reklāmā

Acīgākie ķeipenieši pagājušā gada nogalē bija pamanījuši, ka pa TV raidītājās veikala “Rimi” reklāmās redzama ķeipeniete, Ķeipenes pamatskolas 4. klases skolniece **Zane Augšpule**.

Kā Zane nokļuvusi “Rimi” reklāmā un kā norisis reklāmas filmēšanas process – par to pastāstīja Zanes mamma **Inga Augšpule un arī pati Zane**.

Inga Augšpule: - Esmu abas savas dvīņu meitenes Zani un Laini pieteikusi vienas firmas, kas nodarbojas ar aktieru un talantu datu bāzes veidošanu, datu bāzē.

Tajā var pieteikties ne tikai aktieri, bet arī visdažādākā vecuma un izskata cilvēki, kuri vēlas piedalīties audiovizuālos projektos – filmās, reklāmās, mūzikas klipos un seriālos. Piesakies un gaidi, kad tev piezvanīs, ja tu būsi ieinteresējies kādu režisoru. Bet vari arī nesagaidīt zvanu.

Pagājušā gada rudenī man piezvanīja no šīs firmas un palūdza, vai nevarētu uzfilmēt un atsūtīt video, kurā Zane dzied. Manas abas meitas tobrīd atradās pie vecāsmamma, tāpēc video

uzņēma Zanes māsiņa Laine. Reklāmas režisoram, acīmredzot, video ar Zani bija patīcis, un viņš bija izvēlējis Zani filmēt “Rimi” reklāmā. Tad nu abas ar Zani skolas brīvlaikā braucām uz Rīgu. Reklāmas filmēšana sākās piecos no rīta un beidzās ap astoņiem vakarā. Sanāca gara un grūta diena.

Filmēšana notika gan E.Smiļģa muzejā, gan kādā Mežaparka privātmājā. Tā bija nogurdinoša, bet vērtīga pieredze.

Turpinājums 6.lpp.

Turpinājums no 5.lpp.

Zane Augšpule:

- Mums reklāmas filmēšanas dienā bija ļoti agri jāceļas – pirms četriem, lai paspētu uz filmēšanu. Pirms filmēšanās mani nedaudz nogrimēja, ievieidoja matus, saposa, pastāstīja, kas jādara. Nekas sarežģīts nebija jādara – tikai jāpavirpuļo visiem pa vidu. Es dejuju Ķeipenes bērnu deju kolektīvā "Zeltupīte", bet dejošanas pieredze reklāmas filmēšanā nemaz nebija vajadzīga, kustības, ko no manis prasīja, bija vienkāršas un vieglas.

Satraukusies filmēšanās gaitā nebiju nemaz. Tur bez manis filmējās vēl diezgan daudz cilvēku. Daži runāja angļu valodā. Man patika filmēties.

Vēl man patīk braukt uz Madlienas Mākslas skolu uz keramikas nodarbībām.

Ja vēlreiz piedāvās filmēties, es piekritīšu. Par filmēšanā nopelnīto naudu es visai savai ģimenei uzsaucu kino biļetes, un mēs ar māsu tikām pie jaunām jakām un cepurēm un citām labām lietām, kas mums kārojās. Par to esmu priecīga!

Attēlā pa labi-

Zane "Rimi" reklāma

Ar Zani un viņas mammu sarunājās **B.Mietule**

Reklāmas filmēšanas laikā Zanei bija iespēja atpūsties, pagulēt, jo viņai ar mammu bija ierādīta speciāla telpa atpūtai

Latvijai vienmēr būt brīvai! Par barikāžu aizstāvju atceres dienu skolā

Pagātnes notikumi un izvēles ir izveidojuši mūsu tagadni. Tāpēc ir svarīgi atcerēties un pieminēt būtiskākos vēsturiskos notikumus, nevis izmest tos atmiņu mēslainē. Vēsture – tas ir stāsts par pagātni caur atmiņu prizmu.

Šogad 1991.gada janvāra barikāžu aizstāvju atceres dienā Ķeipenes pamatskolas skolēni pulcējās Ķeipenes kalnā pie barikāžu atceres ugunsкура. Lai sajostos piederīgi laikam, kuru piedzīvoja viņu vecāki, vecvecāki, vecvecvecāki, lai zinātu par tā laika notikumiem un censtos izprast tos.

Emocionāli un, izraisot bērnos patiesu interesi, noritējusi Barikāžu atceres diena Ķeipenes pamatskolas 3. un 4.klasē. Kā pastāstīja 3. un 4. klases audzinātāja **Daiga Bombāne**, tad tā laika noskaņas radīšanai uz katra bērna sola tūkusi iedegta elektriskā svecīte, un visi kopā noskatījušies filmu "Kā cilvēki kādreiz cīnījās par Latviju un..." Bērni arī bija skaidrojuši, vai kāds no viņu tuviniekiem nav bijis uz barikādēm, un aizpildījuši barikāžu dalībnieka aptaujas anketu.

Pēc filmas noskatīšanās savas domas un emocijas katrs bērns izpaudiv rakstiski, kopā veidojot krāsainu koku, kur katra bērna pārdomas – viena no koka lapām.

Lūk, ko bērni teica pēc filmas noskatīšanās:

- *Paldies Gvido Zvaigzņem par cīnīšanos! Latvija vislabākā! Pilnu sirdi labumiņu! Tā diena ir klāt! Tā Barikāžu diena ir klāt! Tā Atceres diena ir klāt! /Dana/*
- *Man ir žēl tos, kuri gāja bojā, uz latviešiem šāva. Es novēlu tiem, kuri bija ielās, lai nākotnē viss būtu labi! /Senda/*
- *Man patiešām nepatika, ka Latvijā šāva nevainīgus cilvēkus. Vislabākā lieta ir, ka cilvēki nebaidījās. /Laine/*
- *Cilvēki sargāja Latviju tikai ar dziesmām un dejām, ar gara spēku. /Zane/*
- *Cilvēki bija drosmīgi un deva savas dzīvības Latvijai. /Paula/*
- *Latvijai vienmēr būt brīvai! /Rūdolfs/*
- *Paldies cilvēkiem, kas aizsargāja Latviju! Lai Latvija vienmēr būtu laimīga! /Rebeka/*
- *Cilvēki barikāžu laikā bija ļoti drosmīgi. Es esmu ļoti priecīga par to, ka Latvija ir brīva. /Līva/*
- *Man ir žēl, kad viņi cīnās un nomirst. Es novēlu, lai viņi vairs nenomirst. /Sabīne/*

➤ *Es ļoti gribētu, lai šīs barikādes nebūtu bijušas. Man ļoti žēl, un es saku paldies visiem. /Elīna/*

Un vēl: lūk, ko par Barikāžu aizstāvju atceres dienas pasākumiem pastāstīja Ķeipenes pamatskolas 3. un 4.skolnieces.

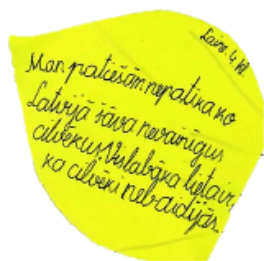
Elza Indriksone, mācās 3.klasē:

- Man patika barikāžu aizstāvju piemiņas dienas pasākumi skolā. Labāk man patika filmas skatīšanās un klasē notikušā saruna par barikāžu laiku. Mans tētis un vecaistēvs arī ir bijuši uz barikādēm, viņiem ir barikāžu piemiņas zīmes. Es ar abiem ļoti lepojos!

Pie ugunsкура arī bija interesenti, un zupa garšoja. Man viss patika.

Laine Augšpule, mācās 4.klasē:

- Par barikādēm es zināju, jo mums skolotāja par tām katru gadu stāsta. Mājās gan mēs par to laiku nerunājam.

Klasē noskatījāmies filmu, tā bija interesanta. Pēc filmas noskatīšanās man palika skumji, ka seši cilvēki barikāžu laikā tika nošauti.

Es šogad uzzināju, ka manas mammas brālis arī bijis uz barikādēm, līdz šim es to nezinaju.

No šīs atceres dienas man vislabāk patika ugunskurs Ķeipenes kalnā, pie kura visi sildījāmies un klausījāmies, ko stāstīja skolotāja Daiga. Pēc tam ēdām zupu. Diena bija interesanta.

Pilnībā pret Covid-19 vakcinēti Ķeipenes pagasta iedzīvotāji uz 24.01.2022.

Ķeipenes pagastā pilnībā vakcinēti ir **533 iedzīvotāji, kas ir 65,9% no kopējā vakcinējamo pagasta iedzīvotāju skaita.**

Tiem, kam patīk salīdzināt, - statistikas dati par tuvākajiem kaimiņu pagastiem. **Madlienas** pagastā pilnībā vakcinēti 999 iedzīvotāji (69,1%), **Mazozolu** pagastā - 292 iedzīvotāji (68,7%), **Lauberes** pagastā - 373 iedzīvotāji (67,9%), **Meņģeles** pagastā - 304 iedzīvotāji (67%), **Suntažu** pagastā - 1066 iedzīvotāji (64,9%), **Krapes** pagastā - 389 iedzīvotāji (64,3%), **Taurupes** pagastā - 439 iedzīvotāji (63,9%).

Ogres novadā kopā vakcinēti 38333 iedzīvotāji (66,5%).

Informācija no oficiālās statistikas portāla: stat.gov.lv.

Pagājušā gadā tika likvidēta šķiroto sadzīves atkritumu konteineru vieta Ķeipenē pretī veikalam “Ilze”. Atgādinām, ka Ķeipenē joprojām vēl divās vietās ir izvietoti šķiroto sadzīves atkritumu konteineri: viens pie “Kalnājiem” (pie ēkas, kur atrodas piparkūku ceptuve) un otrs Ziedu ielas malā, veikala “Lauri” teritorijā (novietoti šķūnīšu malā).

Lūdzam savu šķiroto sadzīves atkritumu ievietošanai izmantot ne tikai konteinerus pie “Kalnājiem”, bet arī konteinerus veikala “Lauri” teritorijā! Ja redzat, ka konteineri pie “Kalnājiem” ir pilni, lūdzu nenovietojiet atkritumu maisus pie šiem konteineriem, bet aizgādājiet tos uz konteineriem, kas pie “Lauriem” un dažkārt stāv pustukši!

Atgādinām, ka Madlienā atrodas SIA “Ķilupe” šķiroto atkritumu savākšanas laukums, kurā var vest un nodot šādus šķirosos sadzīves atkritumus: balto un krāsaino pudeļu stiklu, logu stiklu, metālu, metāla, PET, plēves, kartona, papīra iepakojumu, tetrapakas, makulatūru, baterijas, akumulatorus, nolietotās elektropreces, atstrādātās eļļas un eļļas filtrus.

Madlienas šķiroto atkritumu savākšanas laukuma darba laiks:

MADLIENA, “ŠĶIROTAVA” - pirmdienās, svētdienās, svētku dienās *slēgts*

Otrdienās, trešdienās no plkst. 10.00 – 14.00

Ceturtdienās no plkst. 14.00 – 19.00

Piektdienās, sestdienās no plkst. 10.00 – 15.00

Informācija par Madlienas “Šķirotavu” no mājaslapas: <https://www.kilupe.lv/>

Ogres novada pašvaldība izsludina divus projektu konkursus: “R.A.D.I. - OGRES NOVADAM”

Konkursa mērķis- *veicināt sabiedrības iniciatīvas neformālās izglītības, pilsoniskās aktivitātes, sporta, aktīva dzīvesveida un kultūras jomā Ogres novadā*
Iesniegšanas termiņš - 2022.gada 10.februāris

“VEIDOJAM VIDI AP MUMS OGRES NOVADĀ”

Konkursa mērķis - *uzlabot dzīves vides kvalitāti Ogres novadā, balstoties uz iedzīvotāju iniciatīvu*

Iesniegšanas termiņš - 2022.gada 23.februāris

Vienam projektam pieejamais finansējums - līdz 2000 EUR

Vairāk informācijas mājaslapā www.ogresnovads.lv

Siltumenerģijas patēriņš Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās no 2021.gada 30.novembra līdz 28.decembrim

Mājas nosaukums	Platība m ²	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par vienu m ² bez PVN euro	2020.g.decembrī piegādātā siltumenerģija MWh
Atmodas	1310,71	36,6	1,6224	29,1
Akācijas	1290,90	37,1	1,67	32,6
Atvari	900,96	29,6	1,9088	25,0
Palejas	1162,70	35,8	1,7889	28,2
Kraujas	1157,40	36,5	1,8323	31,9
Vizbuļi	924,43	22,7	1,4267	23,5
Zvaigznes	240,10	8,9	2,1536	7,8

Maksa par vienu megavatstundu **58,10 euro** (bez PVN 12%).

Vidējā āra gaisa temperatūra Latvijā 2021.gada decembrī -4,1°C, 2020.gada decembrī +0,4°C. (meteo.lv informācija)

Informāciju sagatavoja grāmatvede **Inta Drēviņa**, tālr.65020820.

*Dzīve – tas nozīmē virsotņu slāpt,
Dzīve ir ceļš, kuru taisnu tev kāpt.
Grūti?*

*Un tomēr, lai nenodreb sirds –
Vētra kad krūtīs grābs ledainā
plaukstā,
Iesim kaut rāpus, kur kalngali mirdz.
Dzīve ir kāpšana. Dzīve – ir augstāk!
/K.Kulijevs/*

**Sirsnīgi sveicieni dzimšanas dienās
ķeipeniešiem – janvāra jubilāriem!**

*Lai nekad nepietrūkst spēka, prieka un varēšanas kāpt
dzīves kalnā, neaizmirstot pacelt acis arī uz zvaigznēm!
Lai jums veicas visur un it visā!*

**Piedāvājam nomāt pašvaldības
telpas**

Ķeipenes pagasta pārvalde iznomā pašvaldībai piederošas telpas dzīvoklī "Akācijas"- 1 Ķeipenē, Ķeipenes pag., Ogres nov., skaistumkopšanas un labsajūtas pakalpojumu sniedzējiem - frizierim, manikīra, pedikīra, masāžas, vizāžista u.c. pakalpojumu sniedzējiem.

Kopskaitā tiek iznomātas četras telpas (19,3 m², 12,3 m², 8,6 m² un 8,5 m²), vienā telpā ir izlietne. Ir koplietošanas telpa - izmantojama kā uzgaidāmā telpa (10,6 m²), un koplietošanas telpa ar vannu, izlietni, ūdens sildītāju un atsevišķa tualetes telpa.

Informācija, zvanot, rakstot V.Sirsonim, tālr.26425498;
vīlnis.sirsonis@ogresnovads.lv.

Sludinājumi

Pārdodu garšīgus marinētus gurķīšus. 1,7 l burka – 2 eiro.
Zvanīt – Astrīda, 28611284.

Jauna ģimene vēlas nopirkt māju ar zemi un dārzu kartupeļiem vismaz 3 ha platībā. Vēlams Lēdmanes, Madlienas vai Ķeipenes apkārtnē. Māja var būt remontējama, bet ar elektības pieslēgumu.
Tālrunis: 29115751

"Viļņos" nākotnē būs multifunkcionāls centrs

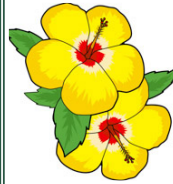
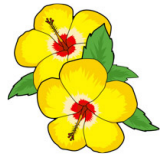
Kā liecina informācija Iepirkumu uzraudzības biroja mājaslapā, Ogres novada pašvaldība ir izsludinājusi atklāta konkursa iepirkumu "Ēkas "Viļņi" Ķeipenē telpu grupas atjaunošana". Iepirkuma pieteikumus pretendenti var iesniegt līdz 02.02.2022.

"Viļņu" ēkas atjaunotajās telpās plānots atvērt multifunkcionālu centru.

Decembrī "Ķeipenietī" sveicot ģimenes ārstu prakšu darbiniekus, apsveikumā nepieminēta palika Daces Krievānes ģimenes ārsta prakses reģistratore **Laima Jansone**. Kļūdu labojam un sūtām sveicienus jaunajā gadā arī viņai. Lai šī ziema un arī viss gads Laimai ir pasakaini skaists, smaržo pēc karstas šokolādes, skan kā liega vijoles melodija, priecē ar labām filmām, grāmatām un tikai patīkamiem pārsteigumiem! Veselību, dzīvesprieku un enerģiju!

Ķeipenes pagasta pārvalde

*Nejautā, kur es steidzos,
Ko notvert gribu –
Mūžu kā vērmeli rūgtu
Vai skaistu mirkļu zību?
Cilvēka dzīvē sīks nav nekas.
Sirdij liek notrīsēt priekā*

*Reizēm kas šķietami mazs.
Nejautā, kur es steidzos,
Ko notvert gribu.
Kā zibens, karsts un spītīgs,
Savam mūžam es zību.*

/I.Rudene/

**Sirsnīgi sveicieni apaļajās
dzīves jubilejās ķeipenietēm -
JANVĀRA JUBILĀRĒM:**

Olgai Bukovskai
85. jubilejā,

**Irēnai Vilcmeierei,
Gaidai Nedveckai un
Lidijai Kostjukovai**
75. jubilejā,

Aldai Račikai 70. jubilejā!

*Gadi nav iemesls, lai teiktu – manā dzīvē
nekas labs vairs nevar notikt! Lai visām
turas veselība, možs prāts un enerģija un
dzīvē vēl daudz skaistu mirkļu!*

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠI

*Manas gaitas nostaigātas,
Mana dzīve nodzīvota,
Nu aizeju mūža dusā
Baltā smilšu kalniņā.*

Ar novēlošanos līdz mums atnākušas ziņas par divu ķeipeniešu aiziešanu aizsaulē. Šie ķeipenieši mūža nogali pavadīja pansionātā.

2021.gada 6.novembrī 93 gadu vecumā
mūžībā devies
Artūrs Goldbergs.

2021.gada 6.decembrī 77 gadu vecumā
mūžībā devusies
Nadežda Agafonova.

Lai abiem vieglas smiltis!

